

tale sig fra hinanden, og at børnene på den måde havde stor fordel af det.

Så jeg vil ikke gå i dybden med en større argumentation for, at SF støtter det her forslag, idet bemærkningerne jo er relativt udførlige, og idet vi systematisk gennem tiden har støttet den her type forslag.

Og jeg skulle hilse fra Enhedslistens ordfører og sige, at Enhedslisten også støtter.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):
Ordføreren for forslagsstillerne.

Jann Sjørnsen (KD):

Lad mig indledningsvis sige tak til både ministeren og ordførerne for de taler, der er blevet holdt her, men jo da især til den sidste ordfører, fru Anne Baastrup fra SF, og så også til den fraværende ordfører fra Enhedslisten. Det er godt, at man ved, hvor man skal hente sin støtte i slige sager.

Selv om det var relativt få bemærkninger, fru Anne Baastrup gav forslaget, var det trods alt et udtryk for, at fru Anne Baastrup prøvede at leve sig ind i intentionerne i forslaget og se det, som også er hensigten med det, nemlig i de parforhold, hvor der er børn, at lægge vægt på, hvad der er til barnets bedste.

Og det må være til barnets bedste, hvis det kan lade sig gøre at få et parforhold, ægteskab, på ret køl igen, selv om der kan være kriser, der kommer på tværs. Eller man kan også se det som en investering i, at hvis skilsmissen er uundgåelig, at man så med fru Anne Baastrups ord får en bedre skilsmisse, hvis man kan tale om det. Og det er det, der er tale om.

Men jeg vil også sige, at for os er det ikke sådan, at et parforhold eller et ægteskab kun er noget værd, når der er børn inde i billedet. Det er sådan set også noget værd i sig selv, og derfor er det også en parrådgivende forsyng, der er målrettet par som sådan med eller uden børn.

Vi er naturligvis enige med de ordførere, som lægger vægt på, at man har et personligt ansvar i denne her sammenhæng. At det er fars og mors ansvar, og det er gode venners og naboers og andres ansvar at trøste børn, der kommer til skade, og yde omsorg over for dem for at blive i hr. Helge Adam Møllers billedverden. Selvfølgelig er det det. Man kan også meget gerne gå til en præst og få sjælefred eller hjælp til at få løst nogle ægteskabelige konflikter. Det er også helt fint for os.

Man kan ikke nok opvurdere den betydning, det kan have i vores samfund, lad os appellere til, at vi gør brug af hinanden dybest set, for vores opfattelse er, at ingen af os bare kan tage hånd om livet for os selv. Vi lever ikke bare for os selv, vi lever dybest set for hinanden. Det gælder også i de helt nære relationer.

Derfor er det ekstremt vigtigt, at vi også fra lovgivers side understreger betydningen af det personlige ansvar, men også at vi har et ansvar over for hinanden og for at få løst de konflikter, vi kan komme ud for hver især, samt at vi yder den omsorg, det er naturligt at yde over for familie og venner og dem, vi i øvrigt møder på vores vej, der har brug for det. Deri kan vi ikke blive uenige.

Men når både partier til højre og venstre i Folketinget bliver ekstremt betonagtige omkring spørgsmålet om tidlig parrådgivning og mener, at det er en privatsag, som vi ikke skal gå ind og blande os i, så synes jeg altså, at kæden for alvor hopper af.

Selvfølgelig kan man ikke med fru Lissa Mathiasens ord gå hen og få kærlighed på rådhuset eller ved at få tilbudt parrådgivning i enten amtskommunalt eller privat regi, som vores forslag lægger op til. Selvfølgelig kan man ikke det. Man må selv arbejde med på det, man må selv være motiveret for, at det lykkes i virkeligheden.

Men et sådant tilbud her kan hjælpe, det ved vi, for det er dokumenteret af både Mødrehjælpen og Ægteskabs- og Skilsmisshjælpen, som vi fremførte i vores beslutningsforslag. Når vi kan række mennesker en hjælpende hånd, sådan at de får mulighed for at løse nogle af de problemer, de har, til gavn for sig selv og også for eventuelle børn, ja, så er det for os at se uafatteligt, at vi ikke skulle gøre det, når vi i øvrigt absolut ikke opfatter det som en privat sag, når folk bliver skilt. Så stiller vi op med mediation, det er noget, vi for ganske nylig for alvor har fået gjort landsdækkende; jeg tror, det er 50 mio. kr. om året, vi bruger på det. Det støtter vi helt klart fra Kristendemokraternes side, det er fornuftigt, at vi gør det, ikke mindst for at sikre, at børn ikke kommer i klemme i forbindelse med skilsmisse.

Kl. 18.00

Sådan er der en lang række andre initiativer, vi bliver nødt til at støtte op om i forhold til børn og for så vidt også voksne, skilsmisse eller ej, hvis der er problemer på hjemmefronten. Der mener vi ikke, at man fra samfundets side kan sige, at det er en privat sag, som vi overhovedet